

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 2. czerwca 1911.

Treść: Nr. 70. Rozporządzenie, dotyczące się dowodu wykształcenia potrzebnego do urzędu rabina.

Nr. 70.

R o z p o r z ą d z e n i e

Ministra Wyznań i Oświaty z 8. maja 1911 l. 14.807, dotyczące się dowodu wykształcenia potrzebnego do urzędu rabina w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Na podstawie § 11 ustawy z 21. marca 1890 Dz. p. p. Nr. 57 rozporządzam w uzupełnieniu ministeryalnego rozporządzenia z 7. czerwca 1892 L. 7025 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 47, co następuje:

§ 1.

Kandydaci na urząd rabina w Galicyi którzy nie mogą dostarczyć przepisanego w § 1 względnie 2 rozp. minist. z 7. czerwca 1892 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 47, formalnego dowodu nabytego ogólnego wykształcenia, mogą wymagane nabyte przez studyum prywatne ogólne wykształcenie wykazać przez złożenie osobnego egzaminu.

§ 2.

Egzamin ma na celu zbadanie, czy kandydat na rabina w celu ustanowienia go rabinem w gminach wyznaniowych wymienionych w § 1 rozp. minist. z 7. czerwca 1892 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 47, nabył ogólne wyższe wykształcenie na podstawie humanistycznej analogicznie z tem, które się

osiąga przez ukończenie gimnazjum albo też w celu ustanowienia go rabinem w gminach wyznaniowych wymienionych w § 2 powołanego rozporządzenia ministeryalnego nabył te wiadomości, które można sobie przyswoić przez uczęszczanie do 4-klasowej szkoły ludowej.

§ 3.

Egzamin ten odbywa się w c. k. Namiestnictwie we Lwowie przed osobną Komisją egzaminacyjną, która się składa z przewodniczącego i dwóch komisarzy egzaminacyjnych. Przewodniczącego i komisarzy egzaminacyjnych mianuje c. k. Namiestnik w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową.

§ 4.

O dopuszczenie do takiego egzaminu ma kandydat na rabina prosić c. k. Namiestnictwo za pośrednictwem właściwej władzy politycznej I. instancji.

W dotyczącem podaniu ma petent wykazać dowodnie swój wiek i miejsce zamieszkania tudzież przedstawić, w jaki sposób w jakim czasie i dla jakiej kategorii gmin wyznaniowych nabył wymagane ogólne wykształcenie.

C. k. Namiestnictwo rozstrzyga o dopuszczeniu do egzaminu.

Od niedopuszczenia do egzaminu niema odwołania.

§ 5.

Egzamin odbywa się w ramach odpowiadających jego osobnemu celowi, ustnie i pisemnie. Pisemny egzamin, który ma poprzedzać ustny, polega na stosownem wypracowaniu klauzurowem w jednym z języków w kraju używanych.

Ustny egzamin odbywa się w ten sposób, że każdy z obu komisarzy egzaminacyjnych ma zadawać pytania, z odpowiedzi na które można sobie wyrobić zdanie o ogólnem wykształceniu kandydata.

Także i przewodniczący ma prawo brać udział w stawianiu pytań.

§ 6.

Komisya egzaminacyjna uchwała większością głosów o wyniku egzaminu a w szczególności ma orzec, czy kandydat posiada taki stopień ogólnego wykształcenia, aby mógł fungować jako rabin w gminach wyznaniowych wymienionych w § 1 względnie w § 2 rozp. min. z 7. czerwca 1892 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 47 albo też czy z powodu niedostateczności wyniku ma egzamin powtórzyć.

W tym wypadku wyznacza Komisya kandydatowi termin, po upływie którego może być ponownie do egzaminu dopuszczony.

Z egzaminu należy spisać protokół.

Od uchwał Komisji egzaminacyjnej niema odwołania.

§ 7.

Z odbytego z dobrym wynikiem egzaminu wystawia się świadectwo, które ma zawierać oświadczenie, dla której kategorii gmin wyznaniowych (§ 1 czy 2 rozp. minist. z 7. czerwca 1892 Dz. ustaw i rozp. kraj. Nr. 47) posiada kandydat odpowiedni stopień ogólnego wykształcenia celem ustanowienia go rabinem.

§ 8.

Jako taksę za egzamin ma kandydat przed rozpoczęciem egzaminu pisemnego złożyć w c. k. Namiestnictwie 12 K.

Taksy tej nie zwraca się w żadnym wypadku.

Jeżeli kandydat udowodni brak środków, może go c. k. Namiestnictwo uwolnić od złożenia tej taksy zupełnie lub częściowo.

Z taks pokrywa się wszystkie wydatki kancelaryjne Komisji egzaminacyjnej. Kwotę pozostałą rozdziela c. k. Namiestnictwo z końcem każdego półrocza między członków Komisji egzaminacyjnej w miarę udziału, jaki poszczególni członkowie brali w pracach Komisji.

§ 9.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Stürgkh w. r.

